

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0238 van 28 november 2012
in de zaak 1213/0027/SA/3/0023

In zake:

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente LAARNE**
2. de **gemeente LAARNE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sylvie KEMPINAIRE
kantoor houdende te 9051 Sint-Denijs-Westrem (Gent), Putkapelstraat 105
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Johan VAN DE VIJVER**
2. mevrouw **Veerle VAN PETEGHEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade (Aalst), Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 juli 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van de eerste verzoekende partij van 1 maart 2012 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van 2 rijwoningen met bergplaatsen en het bouwen van een meergezinswoning (4 woonentiteiten) met 4 afzonderlijke garages en 3 staanplaatsen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9270 Laarne, Achterstraat 16-18 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummers 0008H3 en 00008K3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 november 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anniek RAMAN die loco advocaat Sylvie KEMPINAIRE verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 (Procedurebesluit), zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Johan VAN DE VIJVER en mevrouw Veerle VAN PETEGHEM verzoeken met een aangetekende brief van 22 oktober 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 5 november 2012 vastgesteld dat het verzoek kan worden ingewilligd voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 17 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een wijziging van de verkavelingsvergunning nr. 10.111.588 V van 15 december 1969 voor *“het oprichten van een meergezinswoning met 4 woongelegenheden”*.

De eerste verzoekende partij heeft deze aanvraag geweigerd met een beslissing van 1 september 2011. De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen deze weigeringsbeslissing op 1 december 2011 ingewilligd en de gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning onder voorwaarden toegestaan.

De tweede verzoekende partij heeft met een aangetekende zending van 19 januari 2012 bij de Raad een vordering tot vernietiging ingesteld tegen de beslissing van 1 december 2011. Deze zaak is gekend bij de Raad onder het rolnummer 1112/0367/A/4/0333.

Op 15 februari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van 2 rijwoningen met bergplaatsen en bouwen van meergezinswoning met 4 woonentiteiten, 4 afzonderlijke garages en 3 staanplaatsen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied. De percelen zijn gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling nr. 10.111.588 V van 15 december 1969. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Een openbaar onderzoek was niet vereist.

De eerste verzoekende partij weigert op 1 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. De eerste verzoekende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag voor het oprichten van een meergezinswoning strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften van de goedgekeurde verkavelingsvergunning. Overwegende dat een aanvraag tot wijziging verkavelingsvergunning werd ingediend op 8 juni 2011 voor het wijzigen van de stedenbouwkundige voorschriften voor het oprichten van een meergezinswoning met 4 woongelegenheden op lot 1.

Overwegende dat de aanvraag tot wijziging werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 1 september 2011;

Overwegende dat door de aanvragers beroep werd aangetekend tegen de beslissing van het college dd. 1 september 2011 bij de Deputatie van Oost-Vlaanderen;

Overwegende dat het beroep werd ingewilligd door de Deputatie in zitting van 1 december 2011 en vergunning werd verleend volgens ingediend plan onder volgende voorwaarden:

-de voorste en achterste dakhellingsgraad dient te worden voorzien op 45° samen met het verplicht toepassen van een afgeknotte nok op een hoogte van max. 3.10m boven de kroonlijsthoogte;

-de breedte van de dakerkers dient beperkt te worden tot een maximum van 1/3 van de gevelbreedte, zowel voor wat betreft de voor- als de achtergevel;

Overwegende dat het college in zitting van 5 januari 2012 beslist heeft beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen met verzoek tot vernietiging van de beslissing van de deputatie van Oost-Vlaanderen van 1 december 2011;

Overwegende dat tot op heden geen beslissing is genomen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen;

Overwegende dat de bouwaanvraag enkel kan getoetst worden aan de oorspronkelijke verkavelingsvergunning van 15 december 1969 en aldus niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke aanleg in het gedrang wordt gebracht;

Overwegende dat de aanvraag vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaardbaar is;

...”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 4 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 juli 2012 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 5 juni 2012 beslist de verwerende partij op 12 juli 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De voorgestelde meergezinswoning komt overeen met het voorontwerp dat bij de verkavelingswijziging gevoegd werd. Het voldoet aan de bepalingen van de geldende verkavelingsvoorschriften.

Het college van burgemeester en schepenen gaat er verkeerdelijk van uit dat de op 1 december 2011 goedgekeurde verkavelingswijziging buiten beschouwing dient gelaten te worden, gelet op het beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen werkt evenwel niet schorsend, het is enkel wanneer schorsing werd gevraagd en de voorzitter van de Raad tot schorsing heeft beslist dat een vergunning niet uitvoerbaar is. Het college van burgemeester en schepenen verzocht niet om schorsing van de verleende verkavelingswijziging, zodat deze op vandaag uitvoerbaar is.

Artikel 4.3.1 §2 bepaalt: "De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. ..."

De betrokken aanpalenden hebben de aanvraag voor akkoord ondertekend, ook voor wat betreft de garages.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Aangezien het gevraagd conform het geldende verkavelingsplan werd opgesteld, dient geconcludeerd dat het gevraagde past binnen een goede ruimtelijke ordening, aangezien de geldende verkavelingsvoorschriften de criteria van een goede ruimtelijke ordening weergeven.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomenende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een vordering ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Overeenkomstig de artikelen 4.8.3 en 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Een vordering tot schorsing wordt ingewilligd wanneer vaststaat dat de vernietiging van de bestreden beslissing zonder voorafgaande schorsing niet kan volstaan om de verzoekende partij in haar genoegzaam herstel van het door die handeling teweeg gebracht nadeel te waarborgen (G. Debersaques, M. Van Damme, S. De Clercq en G. Laenen, Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing, die keure, 2004 p. 167).

Indien in een wijk het concept van de gehele wijk veranderd door de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning is dit een MTHEN (R.v.St., nr. 69.310, 30.10.1997). Uit de feitelijke uiteenzetting van de onmiddellijke omgeving blijkt dit onomstotelijk.

Het volledig beleid van de stad Laarne wordt door de beslissing doorkruist.

De samenhang van de gebouwen en het behoud van de wijk wordt volledig aangetast.

Uit de foto's blijkt dat de toegang tot het terrein niet geschikt is voor 4 bijkomende woonentiteiten.

Het uitvoeren van het project zal blijven schade veroorzaken voor de onmiddellijke omgeving, voornamelijk naar mobiliteit toe en schaalbreuk met de bestaande gebouwen.

De gemeente dient immers de veiligheid te waarborgen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Als bestuurlijke overheid dient verzoeker aan te tonen in welke mate de uitvoering van de bestreden beslissing van haar diensten in het gedrang zou brengen (arrest nr. S/2012/0143 van 27 juni 2012 in de zaak 1112/0416/SA/3/0374).

Verzoekster voert enkel aan dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, wat enkel de grond van de zaak raakt en geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert.

De vordering tot schorsing dient te worden verworpen.

...”

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekende partijen beweren dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het volledige beleid van de stad Laarne wordt doorkruist.

Verzoekende partijen verliezen hierbij uit het oog dat het bestreden besluit louter de bestaande verkavelingsvoorschriften invult en bijgevolg de nadelen die verzoekende partijen nu invoeren rechtstreeks voortvloeien uit de verkavelingsvergunning.

Het volstaat om vast te stellen dat verzoekende partijen nooit de schorsing van de verkavelingsvergunning hebben gevorderd, zodat de schorsingsvordering dient te worden afgewezen.

Bovendien tonen verzoekende partijen niet aan waarom zij door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun 'beleid' niet verder zouden kunnen voeren... Verzoekers in tussenkomst verwijzen in dit verband naar een arrest van 18 april 2012 van Uw Raad waar de ingeroepen nadelen vrijwel dezelfde waren :

...

Om dezelfde redenen als aangehaald in voormeld arrest dient de schorsingsvordering te worden verworpen.

Tenslotte is de ingeroepen verkeershinder geen nadeel dat een overheid kan invoeren, doch enkel de natuurlijke personen die effectief beweren verkeershinder te zullen moeten

ondergaan, aangezien een overheid op zich nooit rechtstreeks kan getroffen worden door verkeershinder. De overheid kan geen vordering instellen voor het voorkomen van hinder die mogelijks haar inwoners dreigt te treffen. Dat dienen de inwoners zélf te doen, zoniet is er sprake van een actio popularis... Het is veelzeggend dat geen enkele omwonende een schorsingsvordering heeft ingediend, zodat de verkeershinder die verzoekende partijen opwerpen ongegrond, minstens louter hypothetisch is.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dienen de verzoekende partijen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van hun persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van bestuurlijke overheden (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheden belast zijn, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen. Het nadeel van bestuurlijke overheden kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad is van oordeel dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen, evenals uit de bij het inleidend verzoekschrift gevoegde stukken, niet kan afgeleid worden in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van hun overheidstaken en bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate zal bemoeilijken. De verzoekende partijen tonen evenmin aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen.

De verzoekende partijen kunnen zich naar het oordeel van de Raad geenszins beperken tot het louter poneren van stellingen die het niveau van de hypothese nauwelijks overstijgen en die daarom de schorsing van de bestreden beslissing allerminst kunnen verantwoorden.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0027/SA/4/0023.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 28 november 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER